

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1983 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania pracownikom naukowo-dydaktycznym, pracownikom naukowym oraz mianowanym pracownikom dydaktycznym urlopów dla celów naukowych, artystycznych lub kształcenia zawodowego.

Na podstawie art. 151 ust. 5 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) **za-** rządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni, pracownicy naukowcy oraz mianowani pracownicy dydaktyczni zatrudnieni na stanowiskach określonych w art. 131 ust. 2, art. 141, 142 i 173—175 oraz pracownicy, o których mowa w art. 172 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176), zwanej dalej „ustawą”, mogą otrzymać na umotywowany wniosek urlop bezpłatny w celu prowadzenia działalności naukowej, artystycznej lub podnoszenia kwalifikacji zawodowych, pod warunkiem że nie spowoduje to zakłócenia w toku pracy szkoły.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony na okres nie przekraczający 3 lat. W uzasadnionych wypadkach okres ten może być przedłużony, nie dłużej niż o rok.

§ 2. 1. Pracownicy, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą otrzymać urlop płatny, jeżeli umożliwi to:

- 1) przyspieszenie zakończenia prac badawczych lub artystycznych istotnych z punktu widzenia nauki, gospodarki lub kultury narodowej, wynikających z planu prac badawczych szkoły,
- 2) odbycie stażu naukowego lub zawodowego, na który zostali skierowani zgodnie z planem doskonalenia nauczycieli akademickich, zatwierdzonym przez rektora szkoły.

2. Okres urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać roku.

§ 3. 1. Na wniosek profesora, docenta lub innego pracownika naukowo-dydaktycznego ze stopniem nauko-

wym doktora habilitowanego zwolnienie z zajęć, o którym mowa w art. 151 ust. 3 ustawy, może być połączone ze skierowaniem na staż krajowy lub zagraniczny.

2. Okresy 7-letnie, o których mowa w art. 151 ust. 3 ustawy, liczy się:

- 1) dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach profesora lub docenta oraz dla innych pracowników naukowo-dydaktycznych posiadających stopień doktora habilitowanego w dniu wejścia w życie ustawy — od dnia 1 września 1982 r.,
- 2) dla pracowników, którzy zostali zatrudnieni na stanowisku profesora lub docenta, oraz dla pracowników, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego po dniu 1 września 1982 r. — od dnia zatrudnienia na stanowisku profesora lub docenta albo od dnia zatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Rektor szkoły wyższej jest zobowiązany zapewnić realizację uprawnień, o których mowa w art. 151 ust. 3 ustawy, w sposób nie kolidujący z zadaniami dydaktycznymi i pracami organizacyjnymi szkoły.

§ 4. 1. Decyzje o udzieleniu urlopów oraz o zwolnieniu z zajęć, o których mowa w art. 151 ust. 1—3 ustawy, podejmuje rektor szkoły wyższej na wniosek rady wydziału (rady instytutu) jednostki organizacyjnej szkoły, w której jest zatrudniony pracownik.

2. Decyzje w sprawach urlopów oraz zwolnień z zajęć, związane z wyjazdem za granicę, są podejmowane z uwzględnieniem przepisów regulujących kierowanie do pracy lub na wyjazdy w celach szkoleniowych i naukowych za granicę.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski